

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει
τῆς 13 Νοεμβρίου,

Ἀνεγνώσθη Προδούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Αριθ. 14,383, ἀποκριτικόν, ὅτι ἐνεκρίθησαν ὅλα τὰ ἐκλεχθέντα μέλη τῆς ἐπὶ τῆς ἐκπονήσεως ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ τὰ ἀφορῶντά τὴν διάταξιν τῆς ἐκπονήσεως καὶ ὅτι ἐξεδόθη σύμφωνος μὲ αὐτὰ διαταγή· ἐγκλείεται δὲ καὶ ὁ περὶ ἐκπονήσεως νόμος ἐπικυρωμένος.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορά τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐπρωιδιώσθη νὰ δώσῃ σχέδιον περὶ λιμεναρχιῶν, διὰ τῆς ὁποίας προβάλλει

Α'. Νὰ συστηθῶσιν ὑγειονομεῖα εἰς ὅλας τὰς παραλίους πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

Β'. Νὰ διορισθῶσιν εἰς κάθε ὑγειονομεῖον ὀκτὼ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐκλέγονται ἀπὸ τὴν τοπικὴν τῶν διοίκησιν ἐκ τῶν εὐνομημένων κατοίκων, διὰ νὰ ἐπιστατῶσιν ἀνὰ δύο κατὰ τριμηνίαν ἀμισθί, καὶ νὰ ἔχωσιν ἓνα γραμματεῖα μισθωτόν.

Γ'. Οἱ ὑγειονομεῖς νὰ ἐκπληρῶσι καὶ τὰ χρέη τῆς λιμεναρχίας, καὶ τῆς ἀστυνομίας, ἐκτὸς ἐκείνων τῶν μερῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Διοίκησις ἐγκρίνει νὰ διορίσῃ ξεχωριστοὺς ἀστυνόμους.

Δ'. Τὰ εἰσοδήματα τῆς λιμεναρχίας, τοῦ ὑγειονομεῖου, καὶ τοῦ καθαρισμοῦ νὰ πωλῶνται δι' ἓν ἔτος· εἰς ὅποιον δὲ μέρος δὲν πωληθῶσιν, οἱ ὑγειονομεῖς νὰ τὰ συνάξωσι, καὶ νὰ τὰ ἐμδίδωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὸ ταμεῖον.

Ε'. Νὰ ἐπικυρωθῶσιν αἱ προσδιορίσεις, ἡ μὲν διὰ τὰ ἐλλιμενιζόμενα πλοῖα, ἡ δὲ διὰ τοὺς καθαρθέντας.

ΣΤ'. Νὰ χρεωστῶσιν οἱ ὑγειονομεῖς νὰ πέμπουσι κατὰ τριμηνίαν (ἀφ' οὗ παραλάβουν ἕτεροι τὴν ἐξορίαν τοῦ ὑγειονομεῖου) ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τῶν εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ τοῦ ἀνήκοντος ὑπουργείου.

Ζ'. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας περὶ λιμεναρχίας, ὑγειονομεῖου, καὶ λιμνοκαθαρτηρίων.

Η'. Τὰ ἐξέδα τοῦ ὑγειονομεῖου, εἰς ὅποιον μέρος πωληθῶσι τὰ εἰσοδήματα, νὰ εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἀπεφασίσθη νὰ ἐκδοθῇ νόμος κατ' αὐτὴν τῆς ἐπι-

τροπῆς τὴν ἀναφερόν με τὰς ἐξῆς τροπολογίας, δηλ. εἰς μὲν τὰς ἐμπορευόμενας παραλίους πόλεις νὰ ἔχωσιν οἱ ὑγειονομεῖς γραμματεῖα, εἰς δὲ τὰς ἄλλας μικρὰς πόλεις νὰ ἐκπληρῶσι μόνον τῶν οἱ ὑγειονομεῖς καὶ τὰ χρέη τοῦ γραμματεῶς. Δὲν ἐνεκρίθη διόλου τὸ νὰ ἐκπληρῶσιν οἱ ὑγειονομεῖς καὶ τὰ χρέη τῆς ἀστυνομίας, ἀλλὰ μόνον τὰ τῆς λιμεναρχίας. Καὶ ἐπειδὴ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὑγειονομεῖου καὶ καθαρτηρίου χρεωστεῖ νὰ τὰς δώσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἀπεφασίσθη νὰ δώσῃ καὶ αὐτὰς τὸ τῶν ναυτικῶν προσωρινῶς.

Ἐπροβλήθη ὅτι ὁ περὶ στρατολογίας νόμος δὲν ἐνεργεῖται καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ὅθεν ἐλπίζεται νὰ γένῃ ἡ σημαντικωτέρα στρατολογία, δὲν ἔγινε σχεδὸν τίποτε. Ἀπεφασίσθη νὰ καλέσῃ τὸ Ἐκτελεστικὸν τοὺς ἐνταῦθα εὐρισκομένους προκρίτους, καὶ ὀπλαρχηγούς Πελοποννησίους, καὶ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ, νὰ φέρωσι χωρὶς ἀργοσυρίαν τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τῶν νὰ τοὺς δώτῃ δὲ, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, καὶ στρατιωτικὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν, διὰ νὰ βάλωσιν εἰς πρᾶξιν τὸ ἔργον τῶν νὰ γράψῃ ἐντόνως καὶ πρὸς τοὺς ἑξῶς προκρίτους καὶ ὀπλαρχηγούς· νὰ τοὺς παραστήσῃ ὅτι ἐκ μόνου τοῦ τακτικοῦ προσμέγεται ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ στείλωσι τὸ συντεμνόμενον τοὺς στρατιώτας, ὅσοι ἀναλογοῦν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν. Περὶ δὲ τῆς στρατολογίας ἐντὸς τῆς πόλεως τοῦ Ναυπλίου ἐδιωρίσθη μία ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς Κυρίους Ἐμ. Ἀντωνιάδην καὶ Ἡλίου Καράπαυλον, διὰ νὰ τὴν ἐνεργήσωσι μεθ' ἑνὸς μέλους τῆς ἐπὶ τῶν πολεμικῶν ἐπιτροπῆς, βοηθούμενι καὶ ἀπὸ μίαν στρατιωτικὴν δύναμιν ἐκ τακτικῶν, ἂν κάμῃ χρεία. Ὅθεν καὶ ἐστάλη Προδούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελ. ὑπ' Αριθ. 1,055.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἡ προσδιόρισις [ταριφα]· καὶ ἀπεφασίσθη ἀντὶ τῶν 24 γροσίων, τὰ ὅποια προσδιορίζει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ πληρόνωσιν οἱ εὐκατάστατοι διὰ τὴν κάθαρσιν τῶν καὶ ἐλευθέρων κοινωνίαν [πράτιγον], νὰ πληρόνωσι μόνον 12· ὅσοι δὲ δὲν ἔχουν τοιαύτην καταστάσιν, ἀντὶ τῶν προσδιορισμένων 12 γροσίων, νὰ πληρόνωσι μόνον 6· οἱ δὲ ἀπορι καὶ ἐνδεεῖς νὰ μὴ πληρόνωσι τίποτε· διὰ δὲ τὸν φύλακα ἀντὶ τῶν 1 γροσίων, προσδιοριζομένων παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσθη νὰ λαμβάνῃ μόνον 3· τὰ δὲ εἰσοδήματα τοῦ καθαρηρίου ἀπὸ τῶν καθαριζομένων πλοίων καὶ τῶν ἐπιστάτων αὐτῶν, νὰ χορησιμεύωσιν εἰς κατασκευὴν ἀναγκαίων διὰ τὴν κάθαρσιν οἰκημάτων.

Επὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 16 Νοεμβρίου, Ἐρωτήθη ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις ἐδιωρίσθη νὰ ἐνεργήσῃ τὴν στρατολογίαν ἐντὸς τοῦ Ναυπλίου, ἀν' ἄρχισε νὰ τὴν ἐνεργήσῃ, καὶ ἀπεκρίθη ὅτι ἔχει ἀκόμη.

Ἐζητήθη ἀκόμη, ἀνὰ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἔκραξε τοὺς προκρίτους καὶ ὀπλαρχηγούς τῆς Πελοποννήσου τοὺς εὐρισκομένους ἐδῶ εἰς Ναῦπλιον, διὰ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ φέρωσι τοὺς ἀναλογοῦντας εἰς τὰς ἐπαρχίας των στρατιώτας διὰ τὸ τακτικόν, ὡς διὰ Προεδρεύματος εἰδοποιήθη. Ἐστάλη εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν ὁ Α'. Γραμματεὺς, διὰ νὰ λάβῃ πληροφориαν περὶ τῶν προβληθέντων.

Ἐπέστρεψεν ὁ Α'. Γραμματεὺς, καὶ ἀνέφερεν ὅτι τὸ Ἐκτελεστικὸν ἀγνοεῖ ὅποιας διαταγὰς νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. Ἀνδρὶς διὰ διαταγὰς συμφώνους μὲ τὸν νόμον, βέβαια, νομίζει, πολλὰ ὀλίγοι στρατιῶται δέλουν συναχθῆ, ἐπειδὴ ὅλοι οἱ πάρικοι Πελοποννήσιοι, Στερεοελλαδίται καὶ Νησιῶται δέλουν εἰπεῖ, ὅτι ἡ ἀναλογία των γίνεται εἰς τὰς ἐπαρχίας των. Ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ πληρεξουσίου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐνεργήσῃ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον γνωρίζει τὴν στρατολογίαν, ἐπειδὴ ὁ νόμος κατὰ τὴν σημερινὴν περίστασιν δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐνεργηθῇ ἀκριδῶς καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν. Σύμφωνον μὲ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν ἐστάλη Προεδρεύμα εἰς τὸ Ἐκτελ. ὑπ' Ἀριθ. 1,060.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Γαστούνης.

Ἀφ' οὗ τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ διέδῃ τὸν Ἀλφειὸν ποταμόν, καὶ ἐμῶκεν εἰς τὸν Πύργον, διεμοιράσθη καὶ ἐσκόρπισεν εἰς τὰ χωρία τῶν πεδιάδων, καὶ τὴν 9 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐξημερώθησαν οἱ ἱππεῖς εἰς τὰ χωρία Δερβισ-τζελεπῆ, Καλιτζάν, Σαθάλια, Ροδιάταν, Καραγιούζι, Σελήμ-τζαούση, Ἀνδραδίταν καὶ Βαρθαλαμιὸν, καὶ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ χωρία τῶν πεδιάδων τῆς Γαστούνης, εἰς τὰ ὅποια καὶ εὐρόντες Ἕλληνας ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς, ἀλλ' ἡ νίκη ἦν τὸν πάντοτε εἰς τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐξημερώθησαν εἰς τὸ Σελήμ-τζαούση ἕως 30 ἱππεῖς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐφονεύθησαν 8 παρὰ τῶν ἡμετέρων, οἵτινες ἔλαβον καὶ τοὺς ἵππους τῶν φονευθέντων ἐχθρῶν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν πολεμοῦντες ἄλλοι ἐχθροὶ εἰς τὰ Σαθάλια ἐφονεύθησαν ἕως 80, καὶ 20 ἐκ τῶν ἡμετέρων, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ καπ. Ἀναγν. Παπαχριστόπουλος, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Μενιζέλος. Εἰς τὸ Καραγιούζι 20 ἱππεῖς ἐπολέμησαν πρὸς 7 Ἕλληνας, καὶ ἐφονεύθησαν 13, χωρὶς νὰ βλαφθῇ κανεὶς τῶν Ἑλλήνων. Οἱ διασωθέντες 7 ἐχθροὶ πολεμοῦντες πρὸς τοὺς ἡμετέρους δὲν ἡμπόρεσαν νὰ ἐκδύσωσι τοὺς φονευθέντας, καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ τοὺς ἀφήσωσιν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν νικητῶν. Γυνή τις ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου δραμεῦσα ἔλαβε δύο χρυσοκαπνισμένας πιστόλας, ἓν τουφέκιον ἀσημένιον, ἓν σπαθίον καὶ πολλὰ χρήματα ἐκ τῶν φονευθέντων. Εἰς τὸ Βαρθαλαμιὸν ὑπῆγαν ἕως 100 ἱππεῖς, τοὺς ὁποίους ἀφ' οὗ ἐδίωξαν ἕως εἰς τὴν Γαστούνην οἱ Βαρθαλαμιῶται, ἐπέστρεψαν εἰς τὸ χωρίον, καὶ λαβόντες τὰς φαρμιλίας των ὑπῆγαν εἰς Χλουμουτζί· περὶ δὲ τὴν ἐσπέραν 100 ἄνδρες ἐκλεκτοὶ ἐπέστρεψαν, καὶ ἐπίασαν τὸ χωρίον, καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν, 10 τοῦ μηνὸς, ἐξημερώθησαν ἕως 500 ἱππεῖς, καὶ περὶ τὰς 4000 πεζοὶ, καὶ

περικλείσαντες τοὺς ἡμετέρους ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς μίαν ὥραν ἀκαταπαύστως, καὶ ἐφονεύθησαν πολλοὶ, χωρὶς νὰ δυνηθῶσι νὰ βλάψωσι τοὺς ἡμετέρους. Εἰς δὲ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ κλεισμένων Ἑλλήνων ἀναδύας ἵππον, πιασθέντα ἐκ τῶν ἐχθρικών, ἔδραμον εἰς τὸ Χλουμουτζί, νὰ δώσῃ εἰδήσιν εἰς τοὺς ἐκεῖ, νὰ τρέξωσιν εἰς βοήθειαν τῶν κλεισμένων, καὶ ἀμέσως 150 ἐκλεκτοὶ στρατιῶται, ἔχοντες ἀρχηγούς τὸν χιλίαρχον Βέζαν καὶ τὸν Κ. Γεωργάκη Βαρθαλαμιώτην, ἄνδρας τρόντι γενναιοτάτους, ἔδραμον εἰς βοήθειαν τῶν εἰς Βαρθαλαμιὸν, δύο περίπου ὥρας μακρὰν, κλεισμένων ἀδελφῶν των· ἀλλ' ἅμα ἰδόντες αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ, ἐκίνησαν πρὸς αὐτοὺς ὅλοι οἱ ἱππεῖς· ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι δὲν ἡμπόρεσαν νὰ τρέψωσιν εἰς φυγὴν τοὺς γενναίους ἐκείνους Ἕλληνας, ἀλλὰ μάλιστα οἱ Ἕλληνες πολεμοῦντες ἐπροχώρουν, καὶ ἔφθασαν εἰς τὰ ἀμπέλια τοῦ χωρίου, περὶ τὸ ἥμισυ μίλιον μακρὰν αὐτοῦ, ἀπελπισθέντες οἱ ἱππεῖς, ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν πολιορκούντων τὸ χωρίον. Τρεῖς περίπου χιλιάδες τῶν πεζῶν ἔπρεπε νὰ δράμωσιν εἰς βοήθειαν, καὶ οὕτως ἐκλείσαν τοὺς 150 ἥρωας εἰς τὰ ἀμπέλια, οἵτινες ἐπολέμησαν γενναίως ἀπὸ τῆς τετάρτης ὥρας τῆς ἡμέρας ἕως τῆς δεκάτης, καὶ μ' ὅλον ὅτι οἱ ἐχθροὶ ὤρμησαν πολ- λάκις, κατὰ τὴν συνθήειάν των, ἐναντίον τῶν ἡμετέρων, ἐπέστρεψαν κατησχυμμένοι, βαλλόμενοι καὶ φονευόμενοι· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ ἐπισυμῶσα ῥαγδαία βροχὴ ἔπαυσε τὸν διὰ τῶν τουφεκίων πόλεμον, καὶ οὕτως εὐρόντες εὐκαιρίαν οἱ ἐχθροὶ ὤρμησαν πολλοτάτοι πρὸς ὀλιγωτάτους, καὶ οἱ Ἕλληνες ἔπρεπε νὰ ἐνδώσωσιν εἰς τὸν πολυάριθμον ἐχθρόν. Εἰς μόνον ἐκ τῶν 150 ἐσώθη, καὶ αὐτὸς πωλακωθείς ὑπὸ τῶν πτωμάτων τῶν φονευθέντων. Ἀπέθανον οἱ ἥρωες, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐπεμψαν πρότερον ὑπὲρ τοὺς 1000 ἐχθροὺς εἰς τὸν ἄδην, ὡς μαζτυροῦσι τὰ εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνίσου ἐκείνης πάλης εὐρεθέντα πτώματα. Οἱ δὲ περὶ τὸ Βαρθαλαμιὸν ἀπομεινῶντες ἐχθροὶ ὤρμησαν ἐναντίον τῶν ἐν αὐτῷ κλεισμένων 100 Ἑλλήνων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐφονεύθησαν 56· ἐκ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἐφονεύθησαν τόσκι πολλοὶ, ὥστε ἀπολπισθέντες οἱ ἐναπομεινῶντες ἐφυγον αἰσχροῦς εἰς τὴν Γαστούνην περὶ τὴν ἐσπέραν, ἀφήσαντες καὶ τοὺς νεκροὺς ἀτάφους. Τὴν 11 τὸ πρωὶ ἐξεληθόντες ἐκ τοῦ Χλουμουτζίου οἱ ἡμέτεροι ἐλαφύραγώγησαν τοὺς φονευθέντας ἐχθροὺς, καὶ ἔθαψαν τοὺς ἐν δόξῳ ἀποθανόντας Ἕλληνας. Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπέρασαν εἰς τὰ χωρία Ἀνδραδίταν καὶ Λεχενά, ἀφ' οὗ ἔκαυσαν τὴν Γαστούνην καὶ ἔμειναν εἰς τὰ χωρία ἐκεῖνα τὴν 11 καὶ 12 τοῦ μηνὸς, καὶ τὴν 13 διευθύνθησαν πανστρατιά εἰς τὰς Πάτρας· ἐνθυμούμενοι δὲ ὅσῃν ἐδοκίμασαν φθορὰν εἰς τὰ χωρία τῆς Γαστούνης δὲν ἐτόλμησαν οὔτε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς των νὰ στρέψωσι πρὸς τὸ φρούριον Χλουμουτζί. Εἰς ὅλην δὲ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Γαστούνης δὲν αἰχμαλωτίσθησαν περισσότεροι τῶν 80 ἢ 85 ψυχῶν.

Κατὰ δὲ τὴν 17 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἔφθασεν ὁ Ἱμπραήμης εἰς Δράπανον, ὅπου προλαδόντως εἶχαν κατασκηνώσει καὶ οἱ ἀποδάντες Ἀραβες, μεθ' ὧν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ διὰ ξηρᾶς πεζῶν καὶ ἱππέων.

Ὅπου εὐρήκαν γενναίαν ἀντίστασιν ἕως τῶρα οἱ ἐχθροὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπιμείνωσι πολὺ, ἀλλ' ἀποτυχάνοντες ἀνεχώρουν· καὶ ὅπου ἐδυνήθησαν νὰ προχωρήσωσιν, ἐπρηχώρησαν, διότι δὲν εὐρήκαν ὅποιαν ἔπρεπε νὰ εὕρωσιν ἀν-

τάσιν. Ἄς ἀντιπαραστήσωμεν λοιπὸν γενναίως εἰς τὸν Ἰμπραήμην, καὶ ὁ Ἰμπραήμης χάνεται ἐξάπαντος. Ἄς μιμνήσκωμεν πολλοὶ ὁμοῦ τὰ παραδείγματα τῶν κατὰ μέρος εἰς τὰ χωρία τῆς Γαστοῦνης πολεμησάντων, καὶ ἄς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι νικῶμεν. Ἐκατὸν πεντήκοντα ἥρωες ἐκλείσθησαν εἰς τὰ ἀμπέλια τοῦ Βαρθαλαμιοῦ, καὶ πόσῃν φθορᾷ ἐπροξέσαν εἰς τὸν ἐχθρὸν. Οἱ μακάριοι ἐκεῖνοι μάρτυρες ἄς χρησιμεύσωσιν εἰς ὅλους ἡμᾶς εἰς παραδειγμα.

Ἀ π ὁ Ν α ω π λ ῖ ο υ.

Ἀπὸ γράμματος τῆς ἐν Αἰγίνῃ ἐπιτροπῆς τῶν Ψαριανῶν πληροφοροῦμεθα μετὰ βεβαιότητος, ὅτι τὰ Ψαριανὰ πλοῖα καὶ πυρπολικά ἐμελλον ἐξάπαντος νὰ ἐκπλεύσωσι τὴν 23 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, διὰ νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τὴν ἀπὸ Ἰδρύου ναυτικὴν μοῖραν, ἥτις περιπλέει μεταξὺ Μεσολογίου καὶ Γλαζέντζας. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀπὸ τῶν Ψαρῶν πυρπολιστῶν εἶναι καὶ ὁ γνωστὸς Κανάρης. Ἐλπίζομεν ὅτι ἐν τὸς ὀλίγου θέλουσιν ἐκπλεύσει καὶ τὰ ἀπὸ Σπετζῶν πολεμικὰ πλοῖα, καὶ αἰτρεῖς ναυτικαὶ μοῖραι, ἐνούμεναι εἰς ἕνα στόλον, νὰ κάμωσι πάλιν τὸν ἐχθρὸν στόλον νὰ αἰσθανθῇ τὴν Ἑλληνικὴν ὑπεροχὴν.

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου, Ἀριθ. 1., ὅτι “τὰ ἑλληνικὰ καράδια εὐρίσκονται εἰς τὰ Βάτικα” δηλ. τὰ Ὑδραῖκα καὶ τὰ Ψαρρίανᾶ. ἐπειδὴ τὰ Σπετζιώτικα ἐμάνισαν μετὰ τοὺς Ὑδραίους καὶ ἐτραβίχθησαν ὕστερα ἀπὸ ἕνα καλὸν μάλωμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσκοτώθησαν ὅκτὼ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰ δύο μέρη. „ Ἡ εἰδησις αὕτη εἶναι διόλου ψευδής, καὶ κατὰ λάθος, ὥς φαίνεται, ἐξέδωκεν αὐτὴν ὁ Κύριος Συντάκτης.

— Ἀπὸ γράμματος ἰδιαιτέρου ἀπὸ Καλαβρύτων, ἀπὸ 20 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, μαυθάνομεν ὅτι, αἰχμαλωτὸς γυνή, φυγοῦσα κατ’ αὐτὰς τὰς ἡμέρας, διηγεῖται ὅτι, οὔτε εἰς Πάτρας οὔτε εἰς τὸ φρούριον τῶν Πατρῶν ἐδέχθησαν τὸν Ἰμπραήμην· ὅτι ἐκ τῶν αἰχμαλωτισθέντων τοὺς μὲν ἄνδρας ἐφόνευσαν οἱ βάσβαροι, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τὰ παῖδια ἐμβίβασαν εἰς τὰ πλοῖα, καὶ στέλλουσιν εἰς Αἴγυπτον· ὅτι οἱ μετὰ τοῦ Ἰμπραήμη Ἀλβανοὶ ἀναχωροῦσιν εἰς τὰ ἴδια· ὅτι ὁ Ἰμπραήμης μελετᾷ νὰ στείλῃ εἰς Μεσολόγγιον τοὺς νεωστὶ ἐλθόντας Ἀραβας· ὅτι φεύγουσα αὕτη εἶδε τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Μιαούλην περὶ τὸ Μεσολόγγιον, τὰ δὲ ἐχθρικά εἰς Πάτρας· ὅτι ἐλέγετο ὅτι ὁ Τοπάλ-πασσας καθρέθη, καὶ αὐτ’ αὐτοῦ διορίζεται ἄλλος· ὡσαύτως καὶ ὁ Ἰσούρ-πασσας, τὸν ὁποῖον διαδέχεται ὁ διαβεβημένος ἐπὶ σκληρότητι Ἀμπουνομπότ-πασσας. Ἀλλ’ ὅλα ταῦτα χρήζουσι βεβαιώσεως.

Κατ’ αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐφάνησαν εἰς τὴν πόλιν μας διάφορα γραμματίδια ὑβριστικὰ καὶ ἀπειλητικά, κρυφίως κολλημένα εἰς τοὺς τοίχους, τὰ ὁποῖα οἱ μὴ εἰδότες ὀνομάζουσι σὰ τύρας, ἐν ᾧ ἐπηρεπε νὰ τὰ ὀνομάζωσι λιθέλλους. Τὰ γραμματίδια ταῦτα ἀποτείνονται κυρίως εἰς πρόσωπα ἐκ τῶν δύο διοικητικῶν σωμάτων. Οἱ γράφοντες δείχνουσιν ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ γράφειν ὅτι ἐκινήθησαν εἰς τὰς προσωπικὰς ταύτας ὕβρεις καὶ ἀπειλὰς ὅχι ἀπὸ πατριωτικῶν σκοπῶν, ἀλλ’ ὑπὸ παθῶν καὶ ἰδιαιτέρων συμφερόντων. Οἱ Κύριοι οὕτω ὀνομάζονται ἑαυτοὺς πατριώ-

τας· ἀλλὰ καθὲς βλέπει ὅτι τὸ μέγα καὶ σεβαστὸν τοῦτο ὄνομα προφέρεται παρ’ αὐτῶν καταχρηστικῶς· διότι ὁ ἀληθὴς πατριώτης προβάλλει ἐλευθέρως καὶ φανερῶς τὴν γνώμην του περὶ ὧν νομίζει ὠφελίμων εἰς τὴν πατρίδα, καὶ δὲν κρύπτεται ὑπὸ τὸ σκοτὸς τῆς νυκτός, οὔτε ὑβρίζει συμπολίτην οὔτε ἀπειλεῖ ἀδίκως καὶ παραλόγως. Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ὑποχρεοῦται ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ δέχεται, καὶ καθ’ ἐκάστην δέχεται ἀναφοράς πολιτῶν, καὶ περὶ μερικῶν πραγμάτων, καὶ μικροῦ λόγου ἀξίον. Ἄν τις τῶν πολιτῶν ἤθελεν ἀναφέρει εἰς αὐτὸ περὶ πράγματος εἰς ὅλην τὴν πατρίδα ἀναφερομένου, ἢ ἀναφορὰ αὕτη τοῦ πολίτου ἤθελε φανῇ βεβαιότατα δεκτὴ, καὶ τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἤθελε δώσει τὴν προσήκουσαν εἰς τὸ ἀντικείμενον προσοχὴν, ὥς ἐπράξε τῶντι ὅσάκις ἔλαβε τοιαύτας ἀναφοράς· καὶ ἂν ἡ προβαλλομένη τοῦ πολίτου γνώμη ἐγκριθῇ, ἐνεργεῖται βέβαια, καθ’ ὅσον αἱ περιστάσεις συγχωροῦσι. Κανείς δὲν ἐτιμωρήθη, διότι, πράττων ὥς καλὸς πολίτης κατὰ τοὺς καθεστῶτας τῆς πατρίδος νόμους, ἐτόλμησε νὰ προβάλλῃ ἐλευθέρως καὶ φανερῶς ὠφελίμων καὶ σωτηριώδη γνώμην εἴτε δι’ ἀναφορᾶς, εἴτε διὰ τοῦ τύπου, εἴτε ἄλλως πως, καὶ οὔτε δύναται νὰ τιμωρηθῇ, ἀφ’ οὗ ὁ νόμος συγχωρεῖ εἰς τὸν πολίτην τὸ τοιοῦτον. Ὅταν λοιπὸν ἔχῃ ὁ πολίτης τοιαύτην ἐλευθερίαν, διὰ τί νὰ μὴ πράττῃ κατὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ νὰ κρύπτηται ὑπὸ τὸ σκοτὸς τῆς νυκτός, καὶ νὰ μένῃ ἀνώνυμος; Καὶ τὸ παραξενώτερον εἶναι ὅτι οἱ γράψαντες τὰ σεμνὰ ἐκεῖνα γραμματίδια, ἀναλαμβάνοντες τὸ πρόσωπον ὅλου τοῦ ἔθνους, λέγουσι πρὸς οὓς ἀποτείνονται “Προσέχετε, μὴ πράξητε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, διότι τὸ ἔθνος δὲν τὸ θέλει. „ Τὸ ἔθνος δὲν τὸ θέλει! καὶ οὕτως δείχνει τὴν δυσανεξίαν του τὸ ἔθνος εἰς ὃ, τι δὲν θέλει, κρυφίως καὶ δι’ ἐνὸς ἢ δύο ἀτόμων; καὶ τίνα φοβεῖται τὸ ἔθνος; ἢ ἐξουσία δὲν εἶναι εἰς τὰς χεῖρας του; δὲν συντάξεν αὐτὸ τὸ πολίτευμα; δὲν ἐκλέγει αὐτὸ τοὺς παραστάτας; οἱ παραστάται του δὲν ἐκλέγουσι τοὺς ἐκτελεστάς; δὲν τοὺς καθαιροῦσι; δὲν τοὺς κρίνουνσι; δὲν τοὺς τιμωροῦσιν, ὅταν τοὺς εὕρωσι παρανομοῦντας; Τὸ ἔθνος λοιπὸν ἔχει ὅλην τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἄλλους παραστάτας καὶ ὑπερασπιστάς τῶν ἑαυτοῦ δικαιωμάτων δὲν ἔχει παρὰ τοὺς παραστάτας· καὶ ὅταν ἔχῃ φανεροὺς παραστάτας καὶ ὑπερασπιστάς τῶν ἑαυτοῦ δικαιωμάτων, κρυφίως δικολόγων χρεῖαν δὲν ἔχει. Ὅστις δὲ τῶν πολιτῶν ἠξεύρει τι καλὸν καὶ ὠφελίμων νὰ προβάλλῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἔχει τὴν ἀδειαν καὶ τὸ δικαίωμα ἐκ τοῦ νόμου αὐτοῦ νὰ προβάλλῃ, καὶ ἠμπορεῖ ἐλευθέρως καὶ φανερῶς νὰ προβάλλῃ, καὶ δὲν ἔχει χρεῖαν νὰ κρύπτηται, ἐν ᾧ δὲν ἔχει νὰ φοβῆται τίνα. Ὅστις δὲ ὑπὸ ἰδιαιτέρου πάθους ἢ τέλους κινούμενος θέλει νὰ ὑβρίσῃ πολίτην, ἄς ἐνθυμηθῇ ὅτι ὑπάρχουσι καὶ νόμοι ἠθικοὶ, τοὺς ὁποίους δὲν πρέπει νὰ παραβαίνῃ, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ ὀνομάζεται κακοήτης.

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τῆς ἑν. Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ὁμολογῶ, ὅτι τὸ ἔθνος μας ἐδιόξατο νὰ ζητήσῃ ξίνην ὑπεράσπισιν· δὲν πείθομαι ὅμως ὅτι καὶ χωρὶς ταύτης τῆς ὑπερασπίσεως δὲν δύναται νὰ σωθῇ.

Αὐτὸ τὸ ἔθνος εἰς τὸ βραχὺ διάστημα τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνός μας ἔκαμε τοιαύτας ἀνδραγαθίας, ὥστε τὸ εἶδος

μασεν ὅλη ἡ Εὐρώπη, καὶ ἐγκωμιάζετο μέχρι τῆς χθές. Δὲν ἤμπορεῖ τις νὰ κατηγορήσῃ τὸν Ἕλληνα ὡς ἀνάνδρον, ἀλλ' ὡς κακοήθη· ἅς παύσῃ ἡ κακοήθεια, καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἑαυτῶν κατατροπόμεν τὸν ἐχθρὸν.

Παραπονούμεθα ὅτι οἱ ξένοι δὲν μᾶς βοηθοῦν· καὶ πῶς δὲν παραπονούμεθα ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ μας, ὅτι δὲν βοηθοῦμεν τὴν ἰδίαν μας πατρίδα; ποίους μεγαλητέρους ἐχθροὺς ἔχομεν ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους; ποῦ ἀντεστάθημεν εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ δὲν τὸν ἐνίκησαμεν; Ὅπου ἠθελήσαμεν νὰ φανῶμεν πατριῶται, ὁ ἐχθρὸς ἐφάνη ὅτι δὲν εἶναι τίποτε, καὶ ἔχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ Μεσολογγίου. Ὁ μόνος, ποῦ ἡμαύρωσε πέντε χρόνων δόξαν μας, εἶναι ὁ Ἰμπραήμης· ἀλλὰ μήπως διὰ τὰς δυνάμεις του; ὄχι! ἀλλὰ διότι μᾶς εὐφώηκε διεφθαρμένους. Λέγουν· ἔχει τακτικόν· ὁμολογῶ ὅτι ἀτακτοὶ μὲ τακτικούς· δυσκίλως πολεμοῦν· πλὴν ποῦ εὐρῆκεν ἰσάριθμον δύναμιν ἐδικῶν μας ἀτάκτων νὰ τοῦ ἀντισταθῇ; ποῦποτε! Μ' ὅλον τοῦτο ἡ Διοίκησις εἶχε δώσει εἰς τοὺς ὀπλαρχηγούς διαταγὰς διὰ στρατιώτας τριπλασίους τὸν ἀριθμὸν ἀπ' ἐκείνους τοῦ Ἰμπραήμης· ποῦ ἦσαν αὐτὰ τὰ σώματα; Χωρὶς νὰ ἐκτανθῶ παρεταίρω καθεὶς βλέπει, ὅτι μεγαλητέρους ἐχθροὺς δὲν ἔχομεν ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους. Ὅλοι κυριενόμεθα ἀπὸ μίαν πλεονεξίαν, καὶ ζητοῦμεν νὰ ἀσπάζωμεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν· καὶ ποῖα εἶναι ἡ Διοίκησις; ἡ μητέρα μας! ἂν αὐτὴ δὲν ἔχη νὰ μᾶς δώσῃ, πῶς περὶ νὰ ἀφῆσωμεν τὴν πατρίδα νὰ χαθῇ; καὶ ἂν αὐτὴ ἀπολεσθῇ, ἡμεῖς ὑπάρχουμεν; Ἄς αἰσθανθῶμεν τὴν περιστάσιν μας· ἅς μὴν ἀποδλέπωμεν μόνον εἰς τὰ ἰδιά μας συμφέροντα, καὶ ὁ ἐχθρὸς, ἀπὸ ἧλθεν εἰς τὴν Πελοπόννησον, χάνεται, πλὴν ὅταν ἡμεῖς θέλωμεν. Ὅποιος ὀπλαρχηγὸς θέλει νὰ δοξασθῇ, καὶ ἀπαθανάτισῃ τὸ ὄνομά του, καλειώτεραν ἐποχὴν δὲν ἤμπορεῖ νὰ περιμένη. Ὅποιος ἔχει προτερήματα, ἴδου ἡ περιστάσις νὰ τὰ δεῖξῃ. Δίω δρόμους ἔχομεν ὑπ' ὧψιν· ἐδῶ τιμὴ, ἐδῶ δόξα, ἐδῶ παγκόσμιος ἔπαινος· ἐκεῖ ἀτιμία, ἐκεῖ σκλαβεία, ἐκεῖ σφαγὴ· ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἀνόητος, ὅπου δὲν θέλει ἐκλέξει τὸν πρῶτον; Ὅλοι εἴμεθα Ἕλληνες· ἢ ὅλοι νὰ χαθῶμεν, ἢ ὅλοι νὰ ἐλευθερωθῶμεν· μίαν πατρίδα ἔχομεν, τὴν Ἑλλάδα. Πελοποννήσιοι, Ῥουμελιῶται, Νησιῶται μὴν στοχασθῆτε ὅτι, ἂν τὸ ἓνα μέρος χαθῇ, τὸ ἄλλο γλυτόναι. Ἄς παύσῃ ἡ ἀνόητος συνέρισις, καὶ ἅς συνερισθῶμεν, ποῖος νὰ φανῇ γενναϊότερος. Εἰς Θεὸς, μία πίστις, μία πατρις. Ἐλευθερία ἢ θάνατος. Ὀπλαρχηγοί! μὴ μένετε εἰς τὰς πόλεις ὡς αἱ γυναῖκες· ἐμφυχύσατε μὲ γενναῖα παραδείγματα τοὺς στρατιώτας· στοχασθῆτε ὅτι φορεῖτε τὰ ὅπλα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος· στοχασθῆτε ὅτι αὐτὴ σᾶς ἐτίμησε μὲ ἀξιώματα· φανῆτε λοιπὸν ἄξιοι τῶν ἀξιωμάτων σας· εἰδὲ μὴ, αὐτὰ τὰ ἰδία, ὅπου σᾶς ἐδόθησαν πρὸς τιμὴν, καὶ τὰ ὅπλα, ὅπου φορεῖτε, αὐτὰ τὰ ἰδία σᾶς ἀτιμάζουσιν ὑπ' ὧψιν τοῦ ἔθνους καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Στρατιῶται! τρέξατε ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν ἀσχηγῶν σας· μὴν ἀτιμάζετε τὸ εὐγενὲς στρατιωτικὸν ὄνομα, περιφερόμενοι εἰς τὰς πόλεις ὡς ἀνάνδροι. Τί χαμπεύετε καὶ ὑδριστικώτερον εἰς ἓνα νέον νὰ φορῇ λαμπρὰ ἄρματα, νὰ κανχᾷται δι' αὐτὰ, καὶ νὰ περιφέρεται εἰς τὰ κπηλεῖα, ἢ νὰ τρεχῇ ὡς σκλάβος ὀπισθεν τοῦ συμπολίτου, ἐν ᾧ ἡ πατρις πάσχει; Εὐτροπή καὶ ἀτιμία με-

γαλητέρα δὲν ἤμπορεῖ νὰ δοθῇ εἰς ἓνα ἄνδρα· οὐαὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν οὐτιδανόν, ὅπου δὲν τὴν αἰσθάνεται, καὶ ἀποφασίζει, νὰ χαθῇ ἡ πατρις του παρὰ νὰ φανῇ ἄνδρας. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα τοιοῦτοι δὲν θέλουν εὐρεθῇ· ἀλλ' ὅλοι ὡς ἀδελφοὶ καὶ ὁμόφρονες θέλομεν τρέξει κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τότε αὐτὸς κατατροπίνεται μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 14 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ Πατριώτης Π. Π.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Στόκχολμ, τῇ 11 Ὀκτωβρίου.

Τὸ κοινὸν ἀγνοεῖ πῶς θέλει εἶναι τὸ ἀποδυσόμενον τῆς ὑποθέσεως τῶν πλοίων τῆς γραμμῆς, Φρόνησις καὶ Κάμιλλος ὀνομαζομένων, καὶ τῆς φρεγάτας Εὐρυδίκης, τῶν πωληθέντων εἰς τὸν ἐμπορικὸν οἶκον τοῦ Βενεδίκτου καὶ Μιχελσῶνος, εἰς λογαριασμὸν τῆς Κολομβίας ἢ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ταξίδιον τοῦ μεγάλου ναυάρχου, τοῦ Κόμητος Κεδεντσομ, εἰς Καρλσκρόναν, μόνον κοινὸν σκοπὸν εἶχε τὴν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ, ὑποχρεωμένους εἰς τὴν κυβερνήσιν αὐτῶν τῶν πλοίων, προσκλητικὴν διαταγὴν, νὰ δώσωσι τὴν παραίτησίν των. Τοὺς παραιτηθέντας ἀξιωματικούς τούτους διεδέχθησαν παρὺς ἀριστοὶ κυβερνήται ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἀπὸ Λονδίνου τῇ 19 Ὀκτωβρίου.

Προσμένουσιν εἰς τὸ Πόρτσμουθ νὰ ἴδωσιν εὐθὺς ἐρχομένην ἀπὸ Βρασιλίας μίαν ἄλλην φρεγάταν, τῆς ὁποίας ὁ διορισμὸς δὲν εἶναι ὀλιγώτερον μυστηριώδης παρὰ τὸν διορισμὸν τῆς ἄλλης φρεγάτας, τῆς Πιράγδας, ἣτις ἔφερε τὸν Λόρδ. Κόχραν. (Sun)

Ἀπὸ Ἀλεξανδρείας.

Μανθάνομεν ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ὁ ἐχθρὸς στόλος ἐκπλέων ἐκεῖθεν συνίστατο ἀπὸ 79 πολεμικῶν πλοίων, δηλ. ἀπὸ 9 φρεγατῶν, 9 κορβेटῶν, 10 βρικίων καὶ τριῶν γολετῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως· 2 φρεγατῶν, 2 κορβेटῶν καὶ 1 γολετας ἀπὸ Ἀλγέρης· 1 κορβέτας, 1 βρικίου καὶ 2 γολετῶν ἀπὸ Τριπόλεως· 2 φρεγατῶν, 1 κορβέτας, 16 βρικίων, 9 γολετῶν, 1 ἀτμοκινήτου, καὶ 10 πυρπολικῶν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας.

Ἐκτὸς δὲ τῶν πολεμικῶν τούτων ἐξέπλευσαν ἐκεῖθεν καὶ 26 Αἰγυπτιακὰ φορτηγὰ πλοῖα, καὶ 30 Εὐρωπαϊκὰ. Ἐκ τούτων Αὐστριακὰ μὲν εἶναι 8· Ἀγγλικὰ δὲ 6· Ἰσπανικὰ 5· Σαρδιανὰ 3· Τοσκανικὰ 3· Σικελὸν 1· Ἀμερικανὸν 1· Ῥωσσικὸν 1· Γαλλικὸν 1, καὶ 1 Ἰονικόν. Ὅλα δὲ ὁμοῦ πολεμικὰ καὶ φορτηγὰ πλοῖα ἦσαν 135.

Παράξενος συμφωνία! Τοῦρκοι, Αἰγύπτιοι, Ἀραβες, Χριστιανοὶ διαφόρων ἐθνῶν συνέρχονται εἰς ἓν ἐναντιὸν Χριστιανῶν! Παραξενωτάτη συμμαχία! Ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Μωαμέτης ὁμοῦ! Ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου καὶ ὁ λαοπλάνος! Ὁ Σταυρὸς καὶ ἡ ἡμισέληνος! Ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ ψεῦδος! Καὶ τί δὲν κάμνουσιν οἱ ἄνθρωποι! Καὶ τί δὲν ἐνάντιον διὰ ποταπὰ καὶ οὐτιδανὰ κέρδη!

Πληροφορούμεθα τὴν ἐπισημὴν ταύτην, ὅτι δύο πλοῖα ἀνεχώρησαν ἀπὸ Λονδίνου, τῶν ὁποίων τὸ μὲν φέρει χρήματα, τὸ δὲ, παρεμπόδιον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀνομάζονται δὲ τὸ ἑνὸς (Amora), τὸ δὲ ἄλλο Παρσιφαλαί, (Elme).